

اثر آکنه بر کیفیت زندگی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی بندرعباس - ۱۳۸۷

دکتر شهرام باغستانی^۱ دکتر زهرا مصلی‌نژاد^۲ دکتر شهرام زارع^۳ دکتر سید مهرداد شریفی^۴

^۱ استادیار گروه پوست، ^۲ پزشک عمومی، ^۳ دانشیار گروه پزشکی اجتماعی، ^۴ استادیار گروه اعصاب و روان، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال چهاردهم شماره دوم تابستان ۸۹ صفحات ۹۷-۹۱

چکیده

مقدمه: آکنه شایع‌ترین بیماری پوستی است که نزدیک به ۸۰٪ از افراد را در دوره‌هایی از زندگی درگیر می‌کند. بیماران مبتلا به آکنه اغلب افسردگی و اضطراب و اعتماد به نفس پایین و به طور کلی کیفیت زندگی ضعیف‌تری، جدا از شدت کلینیکی آن دارند. هدف از این مطالعه بررسی کیفیت زندگی دانشجویان علوم پزشکی بندرعباس در سال ۱۳۸۷ در ارتباط با بیماری آکنه است.

روش کار: این مطالعه مقطعی توصیفی روی دانشجویان علوم پزشکی بندرعباس انجام شد. شدت کلینیکی آکنه بر اساس کرایتریای *Lehman* تقسیم‌بندی شد. ۱۱۸ دانشجوی دارای آکنه پرسشنامه مخصوص بررسی کیفیت زندگی بیماران دارای آکنه (*Acne_QOL*) را تکمیل کردند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های آماری به کمک نرم‌افزار *SPSS-16* از آزمونهای کای اسکور و *t* استفاده شد.

نتایج: در ۵۴/۰۴٪ از دانشجویان مورد مطالعه، این بیماری اثر خفیف بر کیفیت زندگی آنها داشت. میانگین امتیازهای *Acne-QOL*، در سه زمینه درک از خود، نقش اجتماع، نقش احساس در بین مردان بیشتر از زنان بود. شدت بیان علائم آکنه خود، در بین زنان مورد مطالعه بیشتر از مردان بدست آمد. ۱۴ نفر (۷/۴۵٪) از دانشجویان آکنه شدید داشتند. شدت آکنه اثر معنی‌داری بر کیفیت زندگی داشت ($P < 0/05$).

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد زنان در برابر اثرات روانی ناشی از آکنه آسیب‌پذیرتر از مردان هستند. لازم است مراقبتهای روانی و کاهش اثرات آن بر روی کیفیت زندگی در کنار درمان بیماری مورد توجه قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: آکنه و لگاریس - کیفیت زندگی - اختلالات پوستی

نویسنده مسئول:

دکتر شهرام باغستانی

بخش پوست - بیمارستان شهیدمحمّدی

-دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

بندرعباس - ایران

تلفن: ۹۸۹۱۷۱۱۲۳۰۹+

پست الکترونیکی:

sbaghestani@yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۸/۱۱/۲۹ اصلاح نهایی: ۸۹/۱/۲۱ پذیرش مقاله: ۸۹/۱/۲۵

مقدمه:

آکنه یک بیماری شایع در دوران نوجوانی است که می‌تواند خود را به صورت پاپول و پوسچول و کیست در نواحی صورت، قفسه سینه و پشت نشان دهد و حتی گاهی تا دوران بزرگسالی نیز با شدت ادامه یابد (۱،۲).

هرچند آکنه یک بیماری خود محدودشونده است ولی با توجه به اینکه صورت را درگیر می‌کند و اثرات این ضایعات پوستی تا سالها و حتی تا تمام عمر می‌تواند در پوست باقی بماند، در زندگی انسان اهمیت زیادی دارد و می‌تواند نقش به سزایی بر فرد بگذارد. آن هم در سنی که اهمیت زیادی بر

اعتماد به نفس و توانایی اجتماعی دارد. بنابراین بسیاری از بیماران اعتماد به نفس پایین و مشکل در برقراری ارتباط خواهند داشت. طی بررسی‌های انجام شده در بین بیماریهای پوستی مشاهده شده که اثرات روانی و اجتماعی آکنه از پسوریازیس و اگزما نیز مخرب‌تر است (۳).

در بعضی مطالعات نشان داده شده است که درجات مشکلات روانی و اجتماعی و احساسی این بیماری برابر با بیماری ناتوان‌کننده‌ای مثل آسم، تشنج و دیابت و کمردرد و آرتریت است (۴). این مشکلات روانی و تغییرات احساسی بستگی به شدت آکنه ندارد و حتی آکنه خفیف و متوسط